

Л.І. Федоришина, канд. істор. наук, доц. (ВНАУ, Вінниця)
Т.М. Долгій, студ. (ВНАУ, Вінниця)

АНАЛІЗ ВЛАСНОГО КАПІТАЛУ БАНКУ

На сьогоднішній день розвиток удосконалення діяльності банків має бути головною метою на шляху створення ефективного середовища в країні.

Власний капітал банку – частина в активах банку, що залишається після вирахування його зобов'язань. Аналіз власного капіталу являє собою складне, комплексне завдання.

До складу власного капіталу банку входять резервний капітал та інші спеціальні фонди і резерви. Перед тим як розпочати аналізувати зазначені складові елементи власного капіталу банку, необхідно з'ясувати їх порядок формування, економічну сутність а також використання. Чинним законодавством регулюється порядок створення та використання лише статутного і резервного капіталу. Інші фонди призначені для розширення матеріально-технічного забезпечення діяльності банку, вирішення матеріально створювати його працівників та соціальних питань, банки можуть самостійно з урахуванням вимог чинного законодавства.

У світовій і вітчизняній обліково-аналітичній практиці розроблено систему показників, що характеризують фінансову стабільність підприємств. Єдиного загальноприйнятого підходу до вирішення задачі кількісного визначення фінансової стійкості та побудови відповідних алгоритмів оцінки немає. Стосовно метою вирішення цієї задачі існує два основних підходи:

1) для оцінки фінансового стану підприємства необхідно орієнтуватися виключно на дані про джерела фінансування, тобто на капітал. У цьому випадку оцінка фінансової стійкості підприємства проводиться лише на основі даних пасиву балансу;

2) для оцінки фінансової стійкості підприємства необхідно аналізувати взаємозв'язок між активом і пасивом балансу, тобто прослідкувати напрямки використання коштів [3].

На мою думку, другий підхід є більш повним саме із економічної точки зору більш правильним. Тому оцінку фінансової стійкості підприємства необхідно провести із використанням як коефіцієнтів, розрахованих за пасивом балансу, так і за коефіцієнтами, що відображають взаємозв'язок між джерелами формування коштів та структурою вкладень.

Останнім часом рівень капіталізації вітчизняних банків зростає,

що є позитивним фактом, але зростання статутних фондів комерційних банків перевищують зростання інших складових банківського нормативного капіталу.

Банкам України і надалі слід впроваджувати процес накопичення власного капіталу та раціональне управління ним, оскільки зростання капіталу має супроводжуватись підвищенням його ефективного використання. Успішність банківської системи нашої країни багато в чому залежить від обраних самими банками методів і способів управління капіталом. Політика держави щодо розвитку банків має не лише стимулюватиме довгострокові проекти, а й сприяти досягненню стратегічної цілі розвитку банківської системи – збільшенню її капіталізації, без вирішення якої неможливо підвищити конкурентоспроможність вітчизняних банків.

На сьогодні дістали найбільшу популярність, а саме методи забезпечення зростання власного капіталу як за рахунок зовнішнього залучення, так і можливостей оптимальної капіталізації прибутку, злиття банків, а також застосування прогностичних експертних систем щодо моніторингу власного капіталу та організаційно-інформаційного забезпечення управління формуванням власного капіталу.

Найбільш поширеними є дві стратегії нарощування власного капіталу банку за рахунок прибутку: по-перше, збільшення прибутковості активних операцій, по-друге, оптимальна дивідендна політика. Аналіз сучасних тенденцій у банківському секторі показує, що раціональною і стабільною дивідендною політикою є та, котра максимізує ринкову вартість через направлення до 80% прибутку банку на виплату дивідендів. У цих умовах банк має реальну можливість зберегти діючих акціонерів і залучити нових [2].

Отже, у банківській справі серед основних показників діяльності банку, його розвитку та регулювання, головне місце займає показник достатності власного капіталу. Достатній обсяг власного капіталу сприяє стабільному функціонуванню банківської установи й зниженню ризиків, що виникають у процесі її діяльності.

Список використаних джерел:

1. Кононенко О., Маханько О. Аналіз фінансової звітності. -4- те вид., перероб. і доп. – Х.: Фактор, 2008.-200 с. 4

2. Кушнір С.О., Вернидуб М.Ю. Особливості формування власного капіталу комерційних банків України/ Молодий вчений (4) ст. 104-109